

УДК 338.45:658.5

STRUCTURE AND STATE OF DEVELOPMENT OF THE HIGH-TECHNOLOGY SECTOR OF THE NATIONAL ECONOMY OF UKRAINE

СТРУКТУРА ТА СТАН РОЗВИТКУ ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНОГО СЕКТОРУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Kulik A.V./Кулік А.В.*s.e.s., as.prof./к.е.н., доц.*

ORCID: 0000-0002-2601-3833

*Kyiv University of Market Relations,**26-b, Bereznyakivska str., Kyiv, 02152, Ukraine**Київський університет ринкових відносин**Київ, 26 б, вул. Березняківська, 02103***Zhyvolovich A.A./Живолович А.А.***PhD candidate/здобувач освітнього рівня PhD,**Kyiv University of Market Relations,**26-b, Bereznyakivska str., Kyiv, 02152, Ukraine**Київський університет ринкових відносин**Київ, 26 б, вул. Березняківська, 02103*

Анотація. У статті розглядаються питання структури та сучасного стану розвитку високотехнологічного сектору національної економіки України та його складових. Оскільки розвиток високотехнологічного виробництва став пріоритетом державної політики – Україна має всі можливості виробництва висококонкурентної продукції. Для встановлення перспектив розвитку сектору високотехнологічної продукції проведено аналіз стану його складових у 2020 – 2022 роках, звернено увагу на недоліки та пріоритетні кроки для розвитку.

Ключові слова: високотехнологічний сектор економіки, галузі високотехнологічного сектору: інформаційних технологій (ІТ), аерокосмічна, фармацевтична, виробництво електроніки та телекомунікаційного обладнання, виробництво медичної, високоточної та оптичної техніки.

Постановка проблеми. Сучасний розвиток світової економіки можна охарактеризувати як динамічний, що відрізняється непередбачуваністю змін, зумовлених стрімким розвитком технологічної сфери. Останнім часом найбільш ефективною формою міжнародних економічних відносин стало технологічне співробітництво. Наука, інновації, техніка і технології на сьогодні є основними факторами зростання та конкурентоспроможності всіх галузей промисловості.

В довоєнний період (до 24 лютого 2022 року) в Україні, як і в розвинених країнах світу, робились спроби активізувати створення та поширення високих технологій. Треба пам'ятати що високотехнологічний сектор національної економіки – це сукупність підприємств, що займаються розробкою,

виробництвом та виведенням на ринок нових продуктів і процесів, базуючись на наукових та технічних знаннях. На сьогоднішній день цей сектор в Україні розвивається, але потребує значних інвестицій та підтримки для досягнення більшого потенціалу.

Проте в Україні, державні програмні документи були недосконалими, переважно носили формальний характер та не мали чітких орієнтирів для подальших дій. Звідси випливала ціла низка проблем. Поперше, спостерігалось нечітке теоретичне осмислення сутності високотехнологічного сектору економіки та його розвитку. По-друге, використовувалися різні підходи до структурування високотехнологічного сектору, що порушувало адресність державної підтримки. По-третє, була відсутня єдина система оцінки показників розвитку сектору високих технологій [1, С.5].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням питань проблем та перспектив розвитку ринку високотехнологічної продукції, присвячена ціла низка наукових робіт, як зарубіжних, так і вітчизняних науковців. Зокрема К.С. Мікаелян, Е.А. Афонічкіна, С.К. Антипов, Д.Ф. Скрипнюк, С.В. Гаврилова та ін.

Метою даної роботи є дослідження сучасного стану, недоліків та перспектив розвитку складових високотехнологічного сектору економіки України протягом 2020-2022 років.

Виклад основного матеріалу. Військова агресія Росії спричинила неймовірну шкоду не лише стану економіки територіальних громад, руйнування інфраструктури, особливо на сході та півдні України, але й негативно вплинула на процес наповнення бюджетів та розвитку високотехнологічного сектору національної економіки. Відбулося суттєве скорочення економічної активності суб'єктів господарювання, що зумовило зменшення надходження податків та інших платежів.

Швидке оцінювання Конференції ООН з торгівлі та розвитку (CNUCED) впливу війни на торгівлю та економічний розвиток показує стрімке погіршення перспектив глобальної економіки, причому ситуація особливо тривожна для африканських та найменш розвинених країн.

Війна в Україні має величезну ціну у вигляді людських страждань і завдає серйозного удару по світовій економіці. Усі ці потрясіння загрожують результатам відновлення після пандемії covid-19 і перешкоджають шляху до сталого розвитку [2].

Розвиток та підтримка вітчизняних високотехнологічних галузей та захист прав інтелектуальної власності є складовою частиною довгострокового процесу розбудови конкурентоздатної інноваційної економіки – економіки знань, головний напрям якої є процес комерціалізації знань.

Стратегія розвитку високотехнологічних галузей до 2025 року, яка була розроблена у 2016 році визначала ключові напрями, базові інструменти, мету, стратегічні цілі розвитку високотехнологічних галузей в Україні, завдання для їх досягнення, а також основні інструменти і механізм реалізації Стратегії з урахуванням сучасних світових тенденцій та особливостей розвитку України до війни [3].

Відповідно до класифікації Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) до високотехнологічних галузей віднесено:

1. «Галузь інформаційних технологій (ІТ): виробництво комп'ютерної, офісної техніки та створення програмного забезпечення»; у цю категорію також віднесено надання консалтингових послуг з цифрової трансформації бізнесу та підтримку інформаційно-комунікаційної інфраструктури (ІКТ інфраструктури), базуючись на сучасній бізнес-практиці;

2. «Аерокосмічна»;

3. «Фармацевтична»;

4. «Виробництво електроніки та телекомунікаційного обладнання»;

5. «Виробництво медичної, високоточної та оптичної техніки». [3]

За класифікацією Організації економічного співробітництва та розвитку для дослідження високотехнологічних галузей у промисловості України будемо враховувати як високотехнологічні, так і середньо високотехнологічні види промислової діяльності [4]. За цими видами проведено аналіз структурних складових високотехнологічних галузей у промисловості України,

використовуючи дані Держкомстату України про реалізацію промислової продукції за 2020 - 2022 рр. (табл. 1) [4].

Таблиця 1 - Аналіз структурних складових високотехнологічних галузей у промисловості України

№	Галузь промисловості	Структура та обсяг реалізованої продукції за видами діяльності					
		2020		2021		2022	
		млн. грн.	%	млн. грн.	%	млн. грн.	%
1	Промисловість, у тому числі:	2479337	100	3584251	100	2813790	100
2	Виробництво хімічної продукції	70653	2,8	104960	3	56683	2
3	Виробництво медикаментів	40909	2	48998	1,3	59925	2
4	Виробництво комп'ютерів, електроніки, оптики	12302	0,5	14860	0,4	9632	0,3
5	Виробництво електротехнічного обладнання	31471	1,3	40682	1,1	27798	1
6	Виробництво механізмів і обладнання	60297	2,4	71657	2	37883	1,3
7	Виробництво автотранспортних засобів	27426	1,1	32582	0,9	35589	1,2
8	Виробництво інших транспортних засобів	41417	1,7	45003	1,2	40335	1,4

Джерело: Складено авторами на основі даних Держкомстату України [4]

Аналіз даних табл. 1 показує, що співвідношення між складовими високотехнологічного виробництва змінюються у часі та будуть змінюватися в

майбутньому: обсяг складової «виробництво хімічної продукції» до початку війни 2022 року збільшився на 32% а на початок 2023 року зменшився на 24%; «виробництво медикаментів» у 2020 році збільшилось на 32% до 1 січня 2023 року; «виробництво комп'ютерів, електроніки, оптики» зменшилось на 27% у 2022 році по відношенню до 2020 року; «виробництво електротехнічного обладнання» зменшилось на 13% у 2022 році по відношенню до 2020 року; обсяг «виробництва механізмів і обладнання» зменшився на 59% у 2022 році по відношенню до 2020 року; «виробництво автотранспортних засобів» збільшилось на 27%; «виробництво інших транспортних засобів» зменшилось на 2,7% у 2022 році по відношенню до 2020 року.

За структурою високотехнологічних галузей промисловості України наведеної у табл.1 видно чітку тенденцію до зменшення обсягів промислового виробництва у високотехнологічних галузях через наслідки війни, закриття промислових заводів, через окупацію територій України, скорочення виробництва, наростаючої економічної кризи. Цю тенденцію наглядно можна побачити на рис.1.

Відповідно до наукових досліджень Згуровського М. З. у праці «Форсайт Економіки України: 2015-2030 роки», вітчизняна економіка базується на 3-4 технологічних укладах (95 % від економіки в цілому займають аграрна, металургійна та хімічна галузі, нафтохімія, важке машинобудування, застаріла енергетика). Орієнтуючись на високотехнологічний імпорт та на низькотехнологічний експорт і, як наслідок, маючи критично низькі золотовалютні запаси та практично постійне від'ємне сальдо торговельного балансу для покриття внутрішніх потреб і обслуговування запозичень Україна невпинно збільшувала свої зовнішні та внутрішні запозичення, наближаючись до боргової ями. У структурі українського експорту домінують сировинні товари та продукти первинної обробки, однак країна поступово змінює свої орієнтири у бік високих технологій [5].

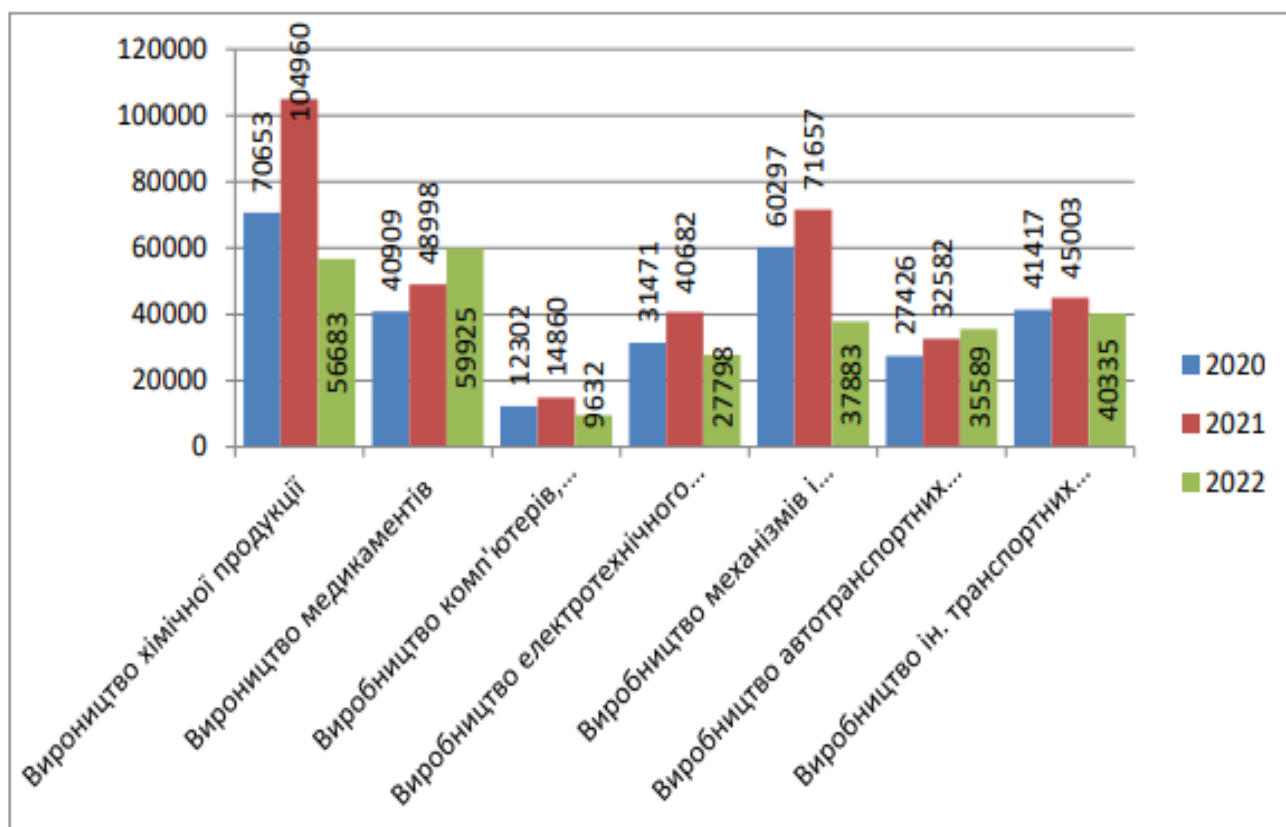

Рис.1. Аналіз структурних складових високотехнологічних галузей у промисловості України

Джерело: Складено авторами на основі даних Держкомстату України [4])

Серед основних факторів, які спричинили таке сповільнення темпів зростання і зумовили відсталість галузі від іноземних конкурентів, можна виділити: загальноекономічні; організаційно-структурні; технологічні; фінансові.

Загальноекономічні: війна; нестабільна політична ситуація; звуження внутрішнього споживчого ринку внаслідок зниження купівельної спроможності населення; девальвація гривні та підвищення рівня інфляції; контрабанда аналогів продукції вітчизняних товаровиробників за заниженою митною вартістю.

Організаційно-структурні: неефективне управління галуззю; недосконалість стратегічного планування; несистемність промислової політики держави; відсутність належного державного контролю.

Технологічні: технологічна застарілість і низький технічний рівень основних засобів; висока ресурсо-, енерго- та матеріаломісткість продукції машинобудування; відтік кваліфікованих кадрів та міграція, біженці; низький рівень інноваційної активності підприємств; висока собівартість виробництва внаслідок низької автоматизації виробництва; недостатній рівень післяпродажного сервісного обслуговування.

Фінансові: недостатній рівень платоспроможності вітчизняних товаровиробників; нестача власних фінансових коштів для розвитку виробництва; зменшення обсягів іноземного інвестування; складність використання кредитних коштів; суттєва частка збиткових підприємств галузі [6, С.13].

У результаті низької ефективності державної науково-технічної та інноваційної політики, а також непослідовності її проведення, спостерігається тенденція до подальшого відставання України у технологічному розвитку [2].

Згідно з дослідженнями Research Ukraine, у 2023 році український експорт ІТ-послуг може скоротитися на 2,3–7,7% у порівнянні з 2022 роком. Обсяг експортної виручки українського ІТ у 2021 році склав \$6,94 млрд, у 2022 році – \$7,35 млрд. Уже у 2023 році прогнозують \$6,78 — \$7,18 млрд, що на 2,3–7,7% за обсяг експорту 2022 року.

Також станом на 30 листопада 2023 року, 45,1% в структурі експорту послуг складають комп'ютерні послуги. Попри кризу, це основна галузь, що забезпечує валютні надходження в економіку. Водночас оборот української ІТ-галузі у 2023 році (станом на кінець листопада) зріс на 0,45% — до \$8 млрд проти \$7,97 млрд у 2022 році та \$7,89 у 2021 році. Частка ІТ у ВВП України складає 4,9%, а внесок ІТ-галузі до валової доданої вартості (ВДВ) – \$5,5 млрд. Згідно з даними Нацбанку, експорт українських ІТ-послуг за період із січня до жовтня 2023 р. знизився на 4,21% в порівнянні з аналогічним періодом у 2022 році. 6,018 млн грн у 2022 році проти 5 млрд 552 млн грн у 2023 році [7].

Причин падіння дві: по-перше, у попередні роки галузь зростала надвисокими темпами, по-друге, кожен перший квартал нового року традиційно

має падіння у порівнянні з першим кварталом року попереднього. Подібні показники, на думку асоціації, свідчать про вихід на сталі показники – зростання не буде, як і падіння. Звісно, не потрібно забувати й про такі чинники впливу, як глобальне скорочення витрат, як наслідок зниження доходів компаній в Україні, так і повномасштабну війну в Україні, яка серйозно впливає на бізнес[8].

Українська фармацевтична галузь продовжує стабільно функціонувати навіть під час війни. Ринок роздрібної реалізації лікарських засобів зменшився на 6% у 2022 році порівняно з 2021 роком, але прогнозується зростання на 7-30% у 2023 році. Ринок фармацевтичних препаратів та продукції стабільно зростає протягом останніх п'яти років, незважаючи на виклики, які поставали перед ним. Зокрема, мова йде про пандемію коронавірусу, коли через зменшення контакту між людьми різко скоротилась загальна кількість захворювань. Проте, через повномасштабне вторгнення росії в Україну, ринок фармацевтичної галузі зазнав спаду.

Основні фактори впливу на ринок фармацевтичної продукції у 2022 році:

1. Демографічна криза населення. Через бойові дії, 15% населення мігрувало за межі України. Оскільки ліки споживаються усіма верствами населення, фактично, ринок фармацевтики втратив 15% споживачів, що є суттєвим фактором.

2. Зниження купівельної спроможності населення та інфляція гривні. Через зниження купівельної спроможності населення, стрімко впав попит на таку групу товарів, як вітаміни та дієтичні добавки (-40%). Подорожчання фармацевтичних продуктів привело до того, що споживачі економлять на обсягах закупівель – замість того, аби придбати упаковку з необхідними ліками, споживач купує фасований товар у необхідній йому дозі.

3. Знищення складів та потужностей фармацевтичних компаній. Через бойові дії в Київській області та на Сході, де зосереджені найбільші оператори на ринку фармацевтичної продукції, українські компанії зазнали суттєвих збитків. Так, компанія «Фармак» зазнала збитків на 1,5 млрд. гривень через повне руйнування складу в Макарові під Києвом, де точились танкові перестрілки.

Склад був наповнений первинним упакованням та готовою продукцією. Сума збитків перевищила річний дохід компанії, що стало серйозним викликом для неї. В Луганській обл. знижено виробничі потужності ТОВ «Мікрохім» - виробника кардіопрепаратів (виробничі потужності у м. Сіверодонецьк). Зараз частково відновлено виробництво препаратів на потужностях інших фармацевтичних підприємств країни [9].

4. Перебої зі світлом. У виробництві лікарських засобів процес є максимально налагодженим. Синтез активної речовини та допоміжних компонентів здійснюється в стерилізованому приміщенні за допомогою високоякісного обладнання. Проте, відключення електроенергії та постійні перепади напруги наносять шкоду по всіх виробничих процесах. Через перепади напруги виходило з ладу обладнання та зупинялось виробництво. При зупинці понад 30 хвилин продукція чи сировина могла бути забракована та знищена, а повторна підготовка приміщень та обладнання у такому разі триває понад вісім годин, що призводить до зриву виробничих планів, суттєвих фінансових втрат та можливого дефіциту препаратів в аптеках.

5. Обсяг ліків в якості гуманітарної допомоги. За 2022 рік обсяг бюджетних закупівель лікарських засобів скоротився на 5% в порівнянні з попереднім роком, незважаючи на активізацію бойових дій і, як наслідок, зростання потреби на засоби медичної допомоги. Це є наслідком великих об'ємів гуманітарної допомоги від країн-партнерів, які постачають велику кількість медичних препаратів.

6. Логістичні труднощі та ринки збуту За даними Міністерства охорони здоров'я в Україні кількість аптек скоротилась вдвічі – з 22 780 аптечних закладів до 10 533. Це не вплинуло на попит, проте суттєво ускладнило реалізацію товарів, оскільки діючі аптечні заклади мали обмежені обсяги складів та транспортні потужності.

Також викликом для фармацевтичних компаній стало порушення логістичних ланцюгів, зокрема через введення комендантської години та можливість транспортування повітряними шляхами через закриття повітряного

простору. З першим чинником вдалось впоратись лише двом головним дистриб'юторам фармацевтичних препаратів в Україні – «БаДМ» та «Оптіма ФАРМ», яким вдалось отримати спецперепустки на здійснення перевезень вночі. Відсутність повітряного простору також завдала шкоди логістиці, тому наразі здійснюються авіапоставки до європейських країн, звідки імпортери забирають продукцію наземним транспортом [9].

З 2016 року промислове виробництво в Україні почало зростати. Темпи розвитку в машинобудуванні сягнули 15,7%. Це відбувається за рахунок збільшення виробництва комп'ютерів, електроніки та оптики. Відсотки автобудування ще кращі – 19,3, які складаються з виробництва різного транспорту та причепів до нього. Наполовину відстають від автобудівників виробники електромоторів. На жаль, виробництво в галузі енергетики знижується [10].

В той самий час, новини промислового виробництва у світі приносять звістки про відкриття нових заводів «Tesla» і «Apple» на теренах Сполучених Штатів. Вони отримали повну підтримку від президента Трампа і громадськості. В Європі корпорація Daimler сповістила про відкриття нового заводу з виробництва акумуляторів для автомобілів та техніки.

З початку війни в Україні відкрилося близько 60 нових заводів. Тож, промислове виробництво в Україні має непогані шанси і потроху оговтується від кризи. 22 вересня 2023 року Державна служба статистики оприлюднила дані щодо промислового виробництва в першому півріччі. Виявилось, що за шість місяців 2023 року в Україні виробили товарів на 1,55 трлн грн, що становить 97,1% від показника за аналогічний період 2021 року (1,64 трлн грн). Однак повернення до довоєнних обсягів виробництва не є результатом відновлення економіки. Річ у тім, що левову частку у вказаних цифрах – майже чверть – посідає електроенергія, а ціни на неї, як відомо, зросли. Якщо ж врахувати інфляцію та певні структурні зміни в економіці, викликані, зокрема, знищенням росіянами сотень вітчизняних підприємств, то виявиться, що країна здатна

продукувати "в натуральних одиницях" лише 61% від того, що виробляла два роки тому. Утім, це стосується не всіх секторів.

Так, обсяги виробництва зброї та снарядів (Держстат відносить цю категорію до виробів з металу) за шість місяців 2023 року зросли в 1,5 разу порівняно з довоєнними показниками. У грошовому вираженні мова йде про п'ятикратне зростання: у 2023 році заводи виробили продукції на 7,7 млрд грн проти 1,5 млрд грн у першому півріччі 2021 року [11].

Збільшилося й реальне виробництво автотранспорту для військових. Майже не змінився індекс виробництва електроніки, що можна вважати успіхом. Цьому напрямку не дав упасти попит з боку компонентів для військових розробок і для потреб енергетичної галузі, яка постраждала під час атак росіян .

Логічно було б очікувати стрімкого зростання виробництва дронів. За словами міністра цифрової трансформації Михайла Федорова, у червні 2023 року за деякими категоріями воно збільшилося "в десятки, а інколи і в сотні разів", а на ринку працюють понад сто компаній. Однак поки що дані Держстату це не відображають. Можливо, наразі в питанні дронів мова йде більше про імпорتنу історію, ніж про створення доданої вартості в країні, що в кінцевому підсумку позначається на показниках промислового виробництва. Так, за даними Державної митної служби, за січень-липень 2023 року Україна імпортувала складових і готових дронів та малих літальних апаратів на 136 млн дол. Це без урахування даних з прихованих статей імпорту ще на близько 3 млрд дол. Переважно це іноземна військова техніка і товари подвійного призначення. Наприклад, майже 400 млн дол такого імпорту з Пакистану ЗМІ називали прихованим постачанням зброї в Україну. Однак влада запевняє, що чим далі, тим більше вироблятимемо свого. "Україна збільшує виробництво зброї, необхідної для захисту від російської агресії. Гармати, які зроблені в Україні. Снаряди, які зроблені в Україні. Дрони, ракети, бронетехніка. Максимально збільшуємо обсяги виробництва. Україна це може. Фінансування є. Наша "оборонка" даватиме більший результат", – пообіцяв 28 серпня президент Володимир Зеленський. Стрімкий розвиток машинобудування та електроніки з

військовим ухилом впирається в спроможність галузі виробляти продукцію під постійними ракетними атаками росіян. Усе це – в умовах гострого дефіциту інженерів та робочих рук [11].

Висновки.

Розвиток наукоємної економіки є найбільш оптимальним шляхом для України зайняти гідне місце серед розвинених країн світу, та може сприяти затвердженню в країні соціально-орієнтованої, інноваційної моделі розвитку. Проблеми розвитку сектору наукоємних та високотехнологічних виробництв потребують змін як у зовнішньому, так і у внутрішньому середовищі функціонування.

Таким чином, використання організаційно-економічних переваг великих підприємств та інтегрованих структур, що дозволяють акумулювати значні обсяги ресурсів та забезпечити ефективну реалізацію наукових здобутків є доцільним при розробці та виведенні на ринок високотехнологічної та наукоємної продукції. Що стосується сфери зовнішньої торгівлі високими технологіями, наукомісткими товарами і послугами, опора тільки на вітчизняний досвід є недостатньою для прийняття ефективних рішень у зовнішньоторговельній діяльності.

Однак потенціал українського науково-технологічного комплексу дозволяє країні брати участь у міжнародній інноваційно-технологічній взаємодії. Тож Україна має активізувати використання трансферу технологій з промислово розвинених країн для їх використання у вітчизняній промисловості з метою розвитку імпортозамінних виробництв та підвищення конкурентоспроможності економіки.

Список використаних джерел

1. Бабич Д.В. Механізми ефективності підвищення залучення інвестицій в економіку України. Електронне фахове видання «Ефективна економіка». №5, 2018, С.4-7. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/5_2018/8.pdf (дата звернення: 10.03.2025).

2. Жила Г. Вплив війни в Україні на економічний розвиток, наслідки для світової торгівлі. Галицький економічний вісник, № 2 (81) 2023. URL: https://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/lib/41211/2/GEJ_2023v81n2_Zhyla_GThe_impact_of_the_war_in_164-170.pdf (дата звернення: 10.03.2025).

3. Проект «Стратегії розвитку високотехнологічних галузей до 2025 року». Департамент розвитку інновацій та інтелектуальної власності. URL: <http://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=ukUA&id=c308199145fb47df94abc659822e854a99&title=ProektstrategiiRozvitkuVisokotekhnologichnikhGaluzeiDo2025-Roku> (дата звернення: 10.03.2025).

4. Обсяг реалізації промислової продукції за видами діяльності. Державна служба статистики України. URL: <https://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 10.03.2025).

5. Згуровський М.З. «Форсайт Економіки України: 2015-2030 роки». Міжнародна рада з науки (ICSU); Комітет із системного аналізу при Президії НАН України; Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут»; Інститут прикладного системного аналізу НАН України і МОН України; Світовий центр даних з гео інформатики та сталого розвитку. Київ : НТУУ «КПІ», 2015.

6. Свеженцев О.О. Перспективи розвитку машинобудівної галузі України: формування нової концепції промислової політики. Управління розвитком. Харків, 2020. № 2 (184). С. 12-19

7. Молодковець М. Український експорт ІТ-послуг може скоротитися на майже 8% у 2023 році – основні цифри з дослідження IT Research Ukraine. 2023. URL: <https://ain.ua/2023/12/14/it-research-ukraine-2023/> (дата звернення: 10.03.2025).

8. Кабачинський І. Експорт ІТ-послуг в Q1/2023 року — \$1,68 млрд, впав на 16%. 2023. URL: <https://ain.ua/2023/04/28/eksport-it-poslug-v-q1-2023-roku-168-mlrd-vprav-na-16/> (дата звернення: 10.03.2025).

9. Аналіз фармацевтичного ринку України. 2023 рік. URL: <https://proconsulting.ua/ua/issledovanie-rynka/analiz-farmaceuticheskogo-rynka-v-ukraine2023-god> (дата звернення: 10.03.2025).

10. Промислове виробництво 2023. M!nd – незалежний журналістський бізнес-портал. URL: <https://mind.ua/tags/363-promislovevirobnictvo95> (дата звернення: 10.03.2025).

11. Україна йде по стопах Ізраїлю. Як війна допомагає знову відроджувати промисловість? Економічна правда. 2023. URL: <https://www.epravda.com.ua/weeklycharts/2023/09/28/704857/> (дата звернення: 10.03.2025).

Abstract. *The article examines the issues of the structure and current state of development of the high-tech sector of the national economy of Ukraine and its components. Since the development of high-tech production has become a priority of state policy, Ukraine has all the possibilities of producing highly competitive products. To establish the prospects for the development of the high-tech products sector, an analysis of the state of its components in 2020-2022 was conducted, and attention was paid to shortcomings and priority steps for development.*

Keywords: *high-tech sector of the economy, branches of the high-tech sector: information technology (IT), aerospace, pharmaceutical, production of electronics and telecommunications equipment, production of medical, high-precision and optical equipment.*